

Ds. T.J. Keegstra, HC. Zondag 18

Gemeente van de Here Jezus, broeders en zusters,

Door de hemelvaart van de Here Jezus zijn we rijke mensen geworden. Maar ook verantwoordelijke mensen! Hoe?

Wel, zegt men vandaag, zo dat wij de humaniteit die Jezus ons heeft onthuld en voorgeleefd, verder moeten brengen. Daarom zou het gaan. De Here zou naar de hemel zijn gegaan om zijn discipelen de kans te geven de zaak waarvoor Hij leefde, af te maken. Zij werden daar verantwoordelijk voor gesteld.

Eervoller kan het toch niet, zegt men dan. In Jezus' plaats mogen zij de ware Adam laten zien! En ook: verantwoordelijker kan het niet. Wat vertrouwt Jezus hun niet toe!

Eens heeft Hij gezegd: "Het is beter voor u dat Ik heenga." Nou, het is waar. Jezus' hemelvaart was geweldig voor hen. En ook voor ons!

Zij en wij mogen nu onze bijdrage aan de verwerkelijking van het project 'aarde' leveren. U ziet: Het is weer de mens die koning kraait. Hij moet het doen. Hij moet Jezus' werk afmaken en de nieuwe aarde stichten.

De catechismus zegt iets anders: Jezus doet het. Hij alleen. En: Hij voor allen!

Ik vat de boodschap zo samen: De Here Jezus verheven aan Gods rechterhand.

Dat is voor ons:

1. Bemoedigend
2. Verplichtend
3. Veelbelovend

1. Betekende de hemelvaart niet een verlies voor de kerk? Eeuwenlang hadden Gods kinderen naar de Here Jezus uitgezien. Als Kaïn is geboren, zegt Eva al: "Ik heb met hulp van de HERE een man gekregen." Ik heb de verlosser gekregen. Zo verlangde ze naar Hem!

Van Abraham, zegt Hebr. 11, dat hij zich er op verheugd heeft Zijn dag te zien. Maar hij heeft Hem slechts vanuit de verte gezien. En de profeten hebben geroepen: Och, dat U de hemel scheurde! Dat u op aarde kwam!

En dan eindelijk is Hij er: Gods Zoon, God zelf, in ons vlees. Voor de discipelen moet het een hele ervaring zijn geweest. Daar liep Hij tussen hen in! Ze mochten Hem zien en horen en tasten. Johannes mocht in de Pascha-zaal zelfs vlak naast Hem liggen. Zó intiem ging Hij met hen om! En een stroom van zegen daalde neer. Alléén omdat Hij er wás.

Denk ook aan wat er op Pasen gebeurde. Opeens staat Hij weer in hun midden: hùn Jezus. Nog helemaal mens als zij. "Zie mijn handen en mijn voeten", zei Hij, "dat Ik het Zélf ben. Betast Me en zie dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals u ziet dat Ik heb."

Hij is het Zèlf. Ook Dezelfde! En toch heerlijker. Om met Thomas te zeggen: Hun Here en hun God! Het Woord des levens, zegt Johannes, dat "bij de Vader was en aan ons geopenbaard is."

En toen, veertig dagen later, "werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen en een wolk onttrok Hem aan hun ogen." Geen wonder dat ze toen verbijsterd waren en naar de hemel bleven staren. Het was ook niet niks. Opeens was hun Jezus weer weg! Voor goed! Wat een verlies, zou je zeggen. Voor hen. Ook voor ons!

Toch zei de Here in Joh. 16: "Het is beter voor u dat Ik heenga." Omdat de discipelen toen de kans kregen om Zijn zaak zich eigen te maken?

Lukas zegt in Hand. 1 iets anders. Meteen al in vers 1: "Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Theofilus, van al wat Jezus begonnen is te doen en te leren."

Dat eerste boek is zijn evangelieverhaal. Daarin schrijft hij over het begin van wat de Here heeft geleerd en gedaan.

En daarop is Handelingen het vervolg. Wij noemen dat boek "Handelingen van de apostelen." In feite is dat fout. Zeker, u leest daarin veel over de apostelen. Maar de

Werker is de Here Jezus. Net als in het eerste boek gaat het in dit tweede over wat Hij doet en leert. Toen op aarde. Nu vanuit de hemel. Toen persoonlijk. Nu door de dienst van zijn apostelen. De manier is anders. Maar Hij spreekt en leert. Niet de apostelen krijgen hun kans. Hij krijgt Zijn kans, Zijn mogelijkheid!

Door de hemelvaart heeft Vader, om zo te zeggen, de Here Jezus de definitieve mogelijkheid gegeven. Hij mag als Koning van de koningen en Heer van de heren vanuit Vaders residentie zijn wereldomvattende werk afmaken. Als de hemelse Generaal mag Hij van boven af zijn frontsoldaten naar alle delen van de aarde sturen.

Geen aards generaal die dat kan. Die heeft daar niet het overzicht voor. De Here heeft in Vaders troon het totaaloverzicht. Hij kan heel het strijdtoneel overzien en zijn mensen sturen naar wie en waar Hij wil.

Inderdaad, het was beter dat Hij ging. Want zo kan Hij zijn mensen overal naar toe sturen zonder één moment hen uit het oog te verliezen. In heel de wereld kan Hij werken aan de voltooiing van zijn wereldprogram!

Let er verder op hoe Hij naar de hemel ging. In Hand. 1 noemt Lukas twee maal zijn naam. In vers 1 en in vers 11. Beide keren is het de naam 'Jezus'. Ook dat laat zien hoe geweldig de hemelvaart is geweest voor ons!

Wie ging er naar de hemel? Jezus! Hij dus die om ons, mensen, en om ons behoud éérs uit de hemel is neergedaald en een mens is geworden. Die ook voor ons gekruisigd en gestorven is. Hij is in de hemeltrone! Die trone is hoog. En de hemel ver. Maar op die trone in de hemel is Hij die ons gelijk is geworden. We hebben ons vlees in de hemel. Want onze Jezus troont daar in de heerlijkheid van Vader. Een mens als wij.

Men beweert dat door de nadruk die wij op het 'God zijn' van de Here Jezus leggen, zijn 'mens zijn' er bij zou hangen. Zondag 18 laat anders zien. Met grote kracht wordt tegenover de Luthers en het 'mens zijn' verdedigd!

Volgens de Luthers en zou de Here bij de hemelvaart aan zijn menselijke natuur goddelijke eigenschappen hebben gegeven. Die natuur zou toen vergoddelijkt zijn. Hij hield op mens te zijn als wij. Nee, zegt de catechismus, Hij bleef wat Hij was: Echt mens. Wél verheerlijkt. Maar nog nét zo mens als u en ik en jullie.

Dat is niet voor theologen om een robbertje over te vechten. Nee, het gaat hier over het ABC van onze verlossing. Onze Jezus is als mens in de trone van God. Als tweede Adam, kreeg Hij de heerlijkheid die de eerste beloofd was, maar die hij om zijn zonde nooit gekregen heeft.

Want door die zonde werd met het paradijs ook de hemel gesloten. Ons thuis is nu een vervloekte aarde, ver van Vader, in de vreemde. Maar de Here mag als mens weer het paradijs en ook de hemel in! Want aan het kruis heeft Hij de vloek gedragen. Daarom heeft Hij de heerlijkheid van de hemel verdiend. Om zijn hellevaart op Goede Vrijdag kreeg Hij recht op de hemelvaart. Vader ging aan Hem de belofte van Ps. 110 vervullen: "Gij zijt Priester voor eeuwig naar de wijze van Melchizedek."

Of het dus beter was voor ons dat Hij ging! Vanwege dat totaaloverzicht dat Hij zo heeft. Ook om dat waarvan Paulus zingt in Rom. 8: "Christus Jezus is de Gestorvene, wat meer is de Opgewekte, die aan de rechterhand van God is, die ook voor ons pleit."

In de hemel is Hij niet alleen onze Koning die de verlossing voltooit. Hij is ook Priester die onze zaak bepleit. Hij die dood was en nu leeft, mag Priesterkoning bij Vader zijn om daar voor ons te pleiten, zegt Hebr. 7. Hij heeft het recht om Priester te zijn. En wat Hij zó vraagt, krijgt Hij!

Dus, broeders en zusters, jongens en meisjes, wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? En ook: Wie zal tegen ons nog beschuldigingen inbrengen? God is het die rechtvaardigt. Wie is het die veroordeelt?

Ik denk even aan wat Job in hoofdstuk 16 zegt: "Zie, mijn Getuige is in de hemel, mijn Pleitbezorger in de hoge." Hij had gelijk! Want in die hemel wás de Zoon van God die eeuwen later voor hem zou sterven aan het kruis.

Maar er was toen óók die andere pleiter: satan de aanklager van de broeders. Ook hij had een plaats in de hemel! En de grote ellende was dat God hem daar dulden moest. Want Jobs Getuige en Pleitbezorger was nog niet de Gestorvene en Opgewekte. Hij had hem nog niet verlost. Daarom had Hij niets te eisen voor Job!

Maar vandaag mag Hij dat wél voor ons! Want zijn kruis stond op Golgotha! Daarom is satan bij de hemelvaart uit de hemel geworpen. Boven is alléén de Priesterkoning die door zijn ambassadeurs ons roept en voor ons pleit.

Als u, broeders en zusters, vergeving voor uw zonden vraagt, dan zegt Hij: Dát dit kind dat vraagt, is mijn werk. Want Ik heb hem door mijn Geest tot geloof gebracht. Erken Mij nu in mijn recht om zijn Advocaat te zijn! Vergeef hem!

Als jullie het te kwaad hebben, jongens en meisjes, met je zonde, of als er aanvechtingen zijn, vouw je handen. Dan bidt Hij daarboven: "Vader, luister naar hen. Om Mij. Om mijn kruis. Verlos hen van de boze. Geef hun ook kracht om overwinnaar te zijn'.

Dus kunnen we zingen: "Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij die zelfs zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, ons met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal uitverkorenen van God beschuldigen? God is het die rechtvaardigt, wie zal veroordelen? Christus Jezus is de Gestorvene, ja wat meer is de Opgewekte die ook aan de rechterhand van God is, die ook voor ons pleit. Want ik ben er zeker van dat geen schepsel ons kan scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Here!"

Maar dan ook: leven naar dit evangelie!

2. Dat is het tweede: De hemelvaart is verplichtend.

Want u begrijpt: Als je zo rijk verlost bent, dan kun je niet je eigen gang gaan. De Here verwacht iets anders: Dat we zout der aarde en licht der wereld zijn. Daar staat Hij zo op, dat Hij ook zijn Geest heeft uitgestort!

Vóór zijn kruis beloofde Hij Hem. En Hij is nog niet in de hemel of daar ís die Geest. Vader heeft naar zijn bidden geluisterd. Hij schenkt Hem de heilige Geest door wie wij gaan zoeken "wat boven is, waar Christus is aan de rechterhand van God, en niet wat op aarde is", zegt Paulus.

Nee, dat is niet, zoals een versje zingt: "Het hoofd omhoog het hart naar boven, hier beneden is het niet!". Want hier beneden is het wel. Stráks, als Gods tent bij ons komt. Maar ook vandaag! De Here laat dit zien in zijn gebed van Joh. 17. Hij bidt niet: Vader, haal hen weg uit de wereld. Maar, "zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam." En even verder: "Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Heilig hen in uw Waarheid. Uw Woord is de waarheid."

Dat betekent: Vader, bind hen uw woord op het hart. En geef hun zo het eeuwige leven. Want dit is het eeuwige leven, niet dat zij uit de wereld weglopen, maar dat zij U kennen, de eeuwige, ware God, en Jezus Christus die U gezonden hebt.

O, als het er op aan komt dan is het veel gemakkelijker om je uit de wereld terug te trekken. Je hebt dan een rustig leventje en krijgt geen trammelant met de mensen. Het is echt niet zo gek om als kluizenaar te leven. Je maakt geen vijanden. En het streelt je vlees. Je gaat je inbeelden dat je eigenlijk te goed voor de wereld bent. Je veracht die wereld.

Maar intussen doe je alle moeite om je leven zo behaaglijk mogelijk te maken. Geen strijd alstublieft! Je zoekt niet wat boven is. Je zoekt jezelf. En je negeert de waarde van de hemelvaart!

Zoeken wat boven is, is dit: Je bewaren voor de zonden van de wereld en zo uitgaan naar de wereld. Paulus laat dat zien in Kol. 3: We moeten doden de leden die op de aarde zijn: de zonde. En opkomen voor Gods eer en rijk en naam.

En dit echt niet omdat wij, zoals men zegt, tijdens de afwezigheid van de Here Jezus de 'door Hem onthulde en voorgeleefde humaniteit' zouden moeten afmaken. En dat we zó in zijn geest zijn gezindheid zouden moeten uitbeelden. Dat 'geest' is weer met een kleine letter geschreven. Dat betekent: we moeten zo leven als Hij het ons heeft voorgeleefd. Zo zouden wij het feest van de humaniteit moeten vieren. Dat is púúr humanisme!

En de zonde wordt genegeerd. Want als je naar je zelf kijkt en naar de neiging van je hart, hoe kun je dan in de geest van de Here Jezus leven? Je richt dan misschien een vredesbeweging op. Je zet acties op touw. Slangen worden doorgesneden van benzine-

pompen. Of je houdt treinen tegen, die wapenen vervoeren. Maar wat komt er van die vrede terecht? Vandaag hoop je er op. Morgen breekt ergens weer een oorlog uit. Voor werkelijke vrede is overwinning van de zonde nodig. En reiniging van ons hart. Maar daarvan spreekt men niet.

En dáár zorgt de Here Jezus nu voor. Op Golgotha heeft Hij voor de zonde geboet. En door zijn Geest bezielt Hij ons niet, maar Hij vernieuwt ons! We worden van dood levend gemaakt!

En nu is de grote vraag of dat komt te zien bij ons! We hebben, wat men noemt, onze G-organisaties. Allerbelangrijkste organisaties! Want Gereformeerd zijn is echt niet iets van onszelf. Het is ons uit genade gegeven dat te zijn. Dat moeten we blij en dankbaar laten zien. Ook in het politieke en maatschappelijke leven. Of in de pers. Het zal ons ook tot evangelisatie moeten dringen.

Maar het éérste is dat we leven als Gereformeerden. Dat we naar de Schrift leven. Dóór de Geest, tegen de zonde en naar de wet van God. Als dat er niet is bij ons, dan zijn we met al onze organisaties voor God niet een goede reuk van Christus. Er gaat dan een stank van ons uit. De stank van de zonde, die de mensen niet aantrekt maar afstoot.

Als we in de wereld vruchtbaar voor Hem willen zijn, dan moet de zonde weg. Het leven moet zich openbaren bij ons. En dat kan omdat de Here Jezus de heilige Geest van Vader heeft los geboden. Opdat in ons leven dat van Hem zich openbaren zal. Zo zegt de Bijbel dat! Zijn leven in ons! Door de Geest die in ons woont!

Dit is bij alles de kernvraag: Ziet men dat u leeft? Dan zal er veel bekering bij ons moeten zijn. Want wat is er nog een zonde! En wat nemen we nog gemakkelijk gewoonten, gebruiken en ideeën van de wereld over. Modegebruiken, leefgewoonten, Kijkgewoonten. We gaan op in de drukte van iedere dag en laten ons beheersen door de begeerten van ons vlees. En onze roeping blijft liggen.

Vergeet toch nooit, ook jullie niet, jongelui, wie we mogen zijn: Mensen die op Golgotha werden gekocht om niet meer voor ons zelf, maar voor God te leven. En die daarom werden gezalfd met de Heilige Geest.

Als we dat geloven dan worden zonden overwonnen. We worden levende brieven van onze Heiland. Hem tot een roem, dat Hij Zich niet tevergeefs voor ons heeft ingespannen. En zeker dat de bruiloft komt!

3. Dat is het derde: De hemelvaart is veelbelovend.

Ja, want wat we hebben is veel: een levende Heiland die in de hemel voor ons pleit en hier op aarde door zijn Geest ons leidt. Maar het is nog niks vergeleken bij wat ons te wachten staat. Want de Here is er niet tevreden mee dat Hij boven is en dat wij beneden zijn. Hij heeft dat duidelijk gezegd: "Ik ga heen om u plaats te bereiden. En wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen opdat ook u mag zijn, waar Ik ben."

Sindsdien zijn bijna 20 eeuwen voorbijgegaan. Maar denkt niet dat Hij het vergeten is! Hij bidt nog steeds wat Hij vlak voor zijn dood geboden heeft: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt, Ik wil dat waar Ik ben ook zij bij Mij zijn." Vader, Ik wil dat ze allemaal komen van Oost en West en Noord en Zuid. Heel die pluriforme menigte die Ik kocht met mijn bloed. Ik wil dat ze allemaal met Mij zullen aanzitten aan de bruiloftstafel die Ik heb verdiend!

En Vader kan en wil daar niet meer onder uit. Want bij de hemelvaart heeft Hij de verdiensten van zijn Zoon erkend. De hemelvaart is zelfs de garantie daarvoor. Want Hij die bidt is niet slechts zijn eigen Zoon. Hij is ook de Eerstgeborene onder veel broeders en zusters. In ons vlees ging Hij naar de hemel. In ons vlees zit Hij Vaders rechterhand. In feite zijn ze samen al boven: God en de mensen. Vader en zijn kinderen. Ze zijn in de Here Jezus weer met elkaar verenigd. Daarom zullen ook die kinderen straks zijn waar Hij is: In het Vaderhuis. Ze zullen Hem zien zoals Hij is. En ze zullen Hem gelijkvormig zijn.

Ze zullen ook allemaal er zijn. Allen die, met veel vallen en opstaan, voor God leven. Heel de menigte van Gods gelovige kinderen. De hele familie compleet! Ook u en ik en jullie, jongens en meisjes, als we voor Hem leven!

Om van te duizelen, zo wonderlijk. Ook wij er bij. Groot en klein. Als we ons houden aan Hem, dan mogen we er zeker van zijn dat niets ons kan scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Here. Ook de zonde niet! Want "indien wij gezondigd hebben, we hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden."

Dus, broeders en zusters, jongens en meisjes, hoopt op Hem! Verwacht het van Hem! Dan brengt Hij door zijn Geest u thuis in het Vaderhuis.

Eerst al bij het sterven. Want voor wie geloven is het sterven winst! We mogen bij Hem in het paradijs zijn.

Maar straks óók definitief. Want onze Jezus ging naar de hemel om van daaruit voor ons plaats te bereiden. Als Hij klaar is dan mogen állen die Hij heeft verlost, heel het kerkgezin uit heel de wereld, zijn waar Hij is. Thuis in het Vaderhuis op aarde. Thuis op het grote familiefeest: Het bruiloftsfeest!

Amen.